

Presentació de *Pregar amb elles i amb ells*

El 26 de febrer es presentà a València, a la seu de Càritas Diocesana, el volum *Pregar amb elles i amb ells*, un recull de pregàries cristianes de totes les èpoques i, com explica el seu títol, fetes per homes i per dones, en la mateixa proporció. El llibre està editat per la revista Cresol, de la Unió Apostòlica de València. El director, Jesús Belda, va conduir l'acte en el qual varen intervenir el bisbe emèrit Javier Salinas, el prevere Ramon Peris i Xavier Martí, autor de la selecció de les pregàries i de la seua versió al valencià, així com de la introducció del llibre. El públic era heterogeni, ja que juntament amb personal valencià de naixença, de la capital i de comarques, hi havia persones procedents de Llatinoamèrica i d'Àfrica.

Jesús Belda va agrair al bisbe Salinas i al prevere Peris per apadrinar la iniciativa i per ajudar a obrir camins a favor del llibre, que ja està tenint molt bona acollida en poblacions de la Costera i la Ribera.

Javier Salinas, que ha estat bisbe d'Eivissa, Tortosa, Mallorca i auxiliar de València, va parlar de la importància de la pregària en la vida del cristià, en la vida de fe, ja que qui prega és perquè té fe. Qui no té fe no pot pregar. Digué que la pregària és el ressò més fort que la fe. Per això el llibre que es presentava és molt valuós, perquè recull els testimonis de gent que prega. Una pregària feta en la intimitat, però que s'expressa en paraules i eixes paraules d'altres ens serveixen

també a nosaltres quan fem la nostra oració personal. Del llibre digué que hi ha trobat oracions que li han impressionat molt i en destacà tres aspectes positius. Una, el seu atreviment d'una iniciativa com esta en l'actual món religiós i editorial valencià. Per altra banda, el fet que és un llibre que es fa amb la confiança que tindrà lectors. I finalment, que està fet pensant en la lògica del Regne de Déu, d'allò que creix amb un començament xicotet, com el gra de mostassa, tan menut, que arriba a fer-se una planta gran.

Ramon Peris, prevere, parlà de la seua experiència missionera en els continents africà i sud-americà, on hagué d'aprendre les llengües natives, per a comunicar-se amb la població i anunciar l'Evangelí des de la proximitat. Parlà del fecund treball d'inculturació fet pels missioners, que en molts casos han hagut de crear la gramàtica de les llengües dels pobles als quals missionaven, al contrari del poder colonial, que ha imposat la seua llengua estrangera a la població nativa. Explicà la seua sorpresa quan, en tornar a la diòcesi de València, va ser destinat a una parròquia on resulta que el seu consell pastoral havia decidit, ja des dels anys setanta del segle passat, fer tota la vida litúrgica i pastoral en valencià. Peris digué que ell havia pregat sempre, des de xicotet, en valencià i que pregar en la seua llengua és un dret que té el poble valencià i que ha de ser respectat. El valencià és un tresor nostre del qual cal que ens enamorem i que l'estimem. Plantejà que hem d'exigir als nostres preveres, bisbes i ministres ordenats que usen el valencià en l'Església i el posen en valor. Ara mateix, encara que no estiga feta l'edició dels nous textos litúrgics oficials, ja tenim molt de material accessible, com el que té publicat l'Acadèmia Valenciana de la Llengua en la seua web, que va ampliant-se.

Intercalades entre estes intervencions hi hagué moments de lectura de pregàries del llibre, fetes totes elles per persones migrants (procedents d'Uruguai, Camerun i Guinea), homes i dones, a excepció de la darrera, llegida per una persona gran, valencià de soca-rel.

Xavier Martí començà el seu parlament agraint a Jesús Belda el seu atreviment en llançar-li la idea de posar-se a treballar en el projecte del llibre. Agraïment que estengué a Ramon Peris, per la il·lusió que hi havia posat. Un projecte que ell, al principi, el considerava excessiu, però que, segons s'hi ha anat posant l'ha fet aprendre molt. Per exemple, digué, li ha suposat un bé descobrir les dones místiques medievals, que ell va començar a estudiar a través d'una sèrie d'homilies del papa Benet XVI fetes a partir de textos d'estes dones. Martí explicà que en el llibre hi ha una part de creativitat seua, ja que l'editor, Belda, ha respectat tot el seu treball. També digué que el llibre respon a una sèrie de novetats que hi ha ara a la nostra església a favor de l'ús del valencià, com és la retransmissió de la missa dominical en À Punt; les edicions anuals de *l'Evangelí per a cada dia* que fa l'Arxidiòcesi de València; o el mateix *Oracional*

Valencià, publicat per l'Associació Ecumènica de Cristians pel Valencià en coedició amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, del qual el present llibre és un complement.

El llibre conté pregàries de l'Antic el Nou Testament, pregàries antigues i medievals, amb una secció dedicada a místiques medievals, pregàries i poemes de clàssics valencians medievals i contemporanis, i pregàries de l'època moderna i contemporània.

Martí explicà que la selecció de les pregàries ha sigut decisió personal seua, però que ha seguit uns criteris, un dels quals ha estat que la meitat dels autors representats foren dones i la meitat homes. I no tant pensant en aplicar les típiques quotes de gènere, sinó perquè la realitat és que hi ha una gran quantitat de pregàries de gran valor escrites per dones. Acabà afirmant que pensava que hi havia una demanda d'un llibre com este, i que hem de posar-nos tots a fer possible una vida cristiana en valencià on la pregària personal i la litúrgia es puguen fer amb tota normalitat en la nostra llengua. Hem de fer-ho possible a les nostres parròquies i a les nostres comunitats.

Francesc Aracil

Pregar amb elles
i amb ells

